

Αριθμός 417/2010

ΤΟ ΕΦΕΤΕΙΟ ΛΑΡΙΣΑΣ

Αποτελούμενο από τους Δικαστές Κωνσταντίνο Παπασταματίου, Πρόεδρο Εφετών, Ναπολέοντα Ζούκα-Εισηγητή, Μαρία Ρώμπη, Χρυσούλα Χαλιαμούρδα, Μαρία Τζέρμπου-Εφέτες και τη Γραμματέα Φιλιώ Κατσιούρα.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 26 Φεβρουαρίου 2010 για να δικάσει την εξής υπόθεση μεταξύ των:

ΕΝΑΓΟΥΣΑΣ: Ανώνυμης τεχνικής εταιρείας με την επωνυμία που εδρεύει στη

και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παραστάθηκε διά της πληρεξουσίας δικηγόρου της η οποία νομιμοποίησε και τον παριστάμενο δικηγόρο Αθηνών

ΕΝΑΓΟΜΕΝΟΥ: Νομικού Προσώπου Ιδιωτικού Δικαίου με την επωνυμία

, που εδρεύει στο και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παραστάθηκε διά του πληρεξουσίου δικηγόρου της

Η ενάγουσα με την υπ' αριθμ. 345/21-3-2008 αγωγή της, ενώπιον του Πενταμελούς Πολιτικού Εφετείου Λάρισας, ζήτησε να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται σ' αυτή.-

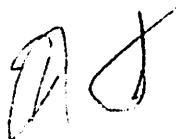
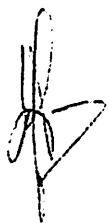
Οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων, αναφέρθηκαν στις προτάσεις που κατέθεσαν.-

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Με την ένδικη αγωγή της η ενάγουσα ανώνυμη τεχνική εταιρία,
ανάδοχος του έργου ,

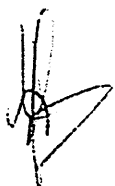
μετά από διαγωνισμό που διεξήχθη στις 28-7-2004 και με βάση σύμβαση που υπογράφηκε με το εναγόμενο ν.π.ι.δ. στις 7-3-2005 ζητεί, όπως το αίτημα αυτής το περιορίσει παραδεκτά με τις προτάσεις (ΚΠολΔ 223), να υποχρεωθεί το τελευταίο να της καταβάλει το αναφερόμενο σ' αυτή ποσό του 3B λογαριασμού, στο οποίο περιλαμβάνεται και ο ανάλογος Φ.Π.Α. Το ποσό αυτό το ζητεί νομιμοτόκως με το οριζόμενο στο άρθρο 4 παρ. 4 του Π.Δ. 166/2003 επιτόκιο υπερημερίας από 17-4-2006, ημερομηνία ρητής έγκρισης του έργου, άλλως από 17-5-2006, ημερομηνία κατά την οποία παρήλθε μήνας από τη ρητή έγκριση, άλλως από 16-5-2006, ημερομηνία έκδοσης του σχετικού τιμολογίου, άλλως από 30-5-2006, ημερομηνία υποβολής όχλησης για την πληρωμή. Με αυτό το περιεχόμενο και αίτημα η ένδικη αγωγή αρμόδια και παραδεκτά εισάγεται για συζήτηση ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου (άρθρο 13 παρ.1,2,3 και 4 του ν. 1418/1984, όπως η παρ. 2 αντικαταστάθηκε από το άρθρο 4 παρ. 3 εδ.β' του ν. 3481/2006 και η παρ. 2 τροποποιήθηκε με το άρθρο 3 παρ. 3 του ν.2229/1994). Είναι δε νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1,2,4,5,7 του ν. 1418/1984, 681 και 694 του ΑΚ. Το παρεπόμενο αίτημα, περί

καταβολής του ποσού του λογαριασμού νομιμοτόκως με το οριζόμενο στο άρθρο 4 παρ. 4 του Π.Δ 166/2003 επιτόκιο υπερημερίας, είναι νόμιμο, δεδομένου ότι τόσο η διάταξη του άρθρου 5 παρ. 8 του ν. 1418/1984 κατά το μέρος που ορίζει ότι οφείλεται τόκος υπερημερίας ίσος με το 85% του τόκου των εξαμηνιαίων γραμματίων του Δημοσίου, όσο και η διάταξη του άρθρου 21 του Κώδικα Νόμων περί δικών του Δημοσίου, είναι ανίσχυρες ως αντίθετες στις διατάξεις των άρθρων 4 παρ. 1 και 20 παρ. 1 του Συντάγματος και στη διάταξη υπερνομοθετικής ισχύος του άρθρου 6 παρ. 1 της ΕΣΔΑ (βλ. ΟΛ.ΣΤΕ 3651/2002-ΣΤΕ 807/2007-ΔΕΦΑΘ 529/2009 προσκομιζόμενης). Είναι όμως νόμιμο το παρεπόμενο αίτημα από την ημερομηνία έγγραφης όχλησης, στηριζόμενο στις διατάξεις του άρθρου 5 παρ. 8 εδ. τελευταίο του ν.2418/1984, που ορίζει ότι, αν καθυστερήσει η πληρωμή των λογαριασμών, οφείλεται, αν υποβληθεί έγγραφη όχληση και από το χρόνο υποβολής της, ο τόκος υπερημερίας που ισχύει για τις οφειλές γενικά του Δημοσίου. Πρέπει συνεπώς να ερευνηθεί περαιτέρω από ουσιαστική άποψη, εφόσον για το παραδεκτό αυτής καταβλήθηκε το απαιτούμενο για το αντικείμενό της τέλος δικαστικού ενσήμου με τα ποσοστά υπέρ τρίτων (βλ. 12094473/10 Διπλ.Εισπ. Α' ΔΘ.Υ Βόλου και 7992/2010 ΕΤΑΑ /ΤΑΝ -ΤΕΑΔ) και δεν απαιτείται η τήρηση ενδικοφανούς προδικασίας, αφού στην προκειμένη περίπτωση στο δικόγραφο της ένδικης αγωγής δεν σωρεύεται αίτημα ακύρωσης ή τροποποίησης διοικητικής πράξης ή παράλειψης (άρθρο 13 παρ. 3 του ν.

1418/1984, στο οποίο προστέθηκε τελευταίο εδάφιο με άρθρο 4παρ.3 εδ.β' του ν. 3481/2006).

Κατά το άρθρο 423 ΑΚ αν το χρέος αποτελείται από κεφάλαιο, τόκους και έξοδα η παροχή καταλογίζεται πρώτα στα έξοδα, έπειτα στους τόκους και τελευταία στο κεφάλαιο. Ο δανειστής μπορεί να αρνηθεί την αποδοχή της παροχής αν ο οφειλέτης όρισε αλλιώς τον καταλογισμό. Από τις διατάξεις αυτές, οι οποίες θεσπίστηκαν κατά την αντίληψη του πρακτικού βίου και των συναλλακτικών ηθών και είναι ενδοτικού δικαίου, προκύπτει ότι α) μπορούν οι συμβαλλόμενοι να συμφωνήσουν, έστω και σιωπηρά, διαφορετικό καταλογισμό και β) αν δεν υπάρξει τέτοια σύμβαση, μόνον εάν ο οφειλέτης ορίσει άλλη σειρά διαφορετική από την οριζόμενη στην παρ. 1 του άρθρου αυτού και ο δανειστής έλαβε και κράτησε την παροχή όπως όρισε τον καταλογισμό ο οφειλέτης, είναι υποχρεωμένος ο δανειστής να την καταλογίσει σύμφωνα με τη θέληση του οφειλέτη. Διαφορετικά, αν δηλαδή δεν υπάρξει συμφωνία και ο οφειλέτης καταβάλει χωρίς να ορίσει σειρά διαφορετική από την οριζόμενη στην παρ. 1, θα ισχύσει η τελευταία. Από αυτά ακολουθεί ότι στον οφειλέτη εναπόκειται να ισχυρισθεί ότι συμφώνησε με το δανειστή ή ότι όρισε σειρά διαφορετική από την οριζόμενη στην παρ. 1, ώστε να μην ισχύσει η τελευταία (βλ. ΑΠ 150/2000 ΝΟΜΟΣ 288007). Στην προκειμένη περίπτωση το εναγόμενο ομολογεί με τις προτάσεις του τόσο την κατάρτιση της σύμβασης, όσο και την εκτέλεση και παράδοση των εργασιών που αναφέρονται στον επίμαχο 3Β λογαριασμό. Παράλληλα ισχυρίζεται ότι έχει ήδη καταβάλει στην ενάγουσα στις 28-

9
8-2008 το ποσό που αναγράφεται στο λογαριασμό αυτό(592.857,67 ευρώ), χωρίς όμως να ισχυριστεί ότι συμφώνησε με την ενάγουσα ή ότι όρισε διαφορετική σειρά καταλογισμού του ποσού αυτού από την οριζόμενη στην παρ. 1 του άρθρου 423 ΑΚ, ώστε να μην ισχύσει η τελευταία. Η ενάγουσα με τις προτάσεις της, χωρίς να προσδιορίζει το ύψος τυχών εξόδων καταλογίζει από το ποσό των 592.857,67 ευρώ, που της καταβλήθηκε με τη σειρά του ως άνω άρθρου ποσό 155.719,57 ευρώ για τους τόκους του χρονικού διαστήματος από την ημερομηνία έγγραφης όχλησης (30-5-2006) έως το χρόνο καταβολής (28-8-2008) και ποσό 437.138,10 ευρώ στο κεφάλαιο. Απομένει δε υπόλοιπο οφειλόμενο ποσό 155.719,57 ευρώ, στο οποίο και περιορίζει το αίτημα της αγωγής. Ας σημειωθεί ότι για τον καταλογισμό αυτό (σειρά και τρόπος) δεν εκφράζεται κανένα παράπονο από την πλευρά του εναγομένου ν.π.ι.δ. Κατόπιν τούτων πρέπει η ένδικη αγωγή να γίνει δεκτή ως βάσιμη και από ουσιαστική άποψη και υποχρεωθεί το εναγόμενο να καταβάλει στην ενάγουσα το ποσό των 155.719,57 ευρώ, νομιμοτόκως με το επιτόκιο αναφοράς του Β' εξαμήνου του 2008 της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, προσαυξημένο κατά επτά εκατοστιαίες μονάδες από 28-8-2008. Τα δικαστικά έξοδα βαρύνουν το εναγόμενο, επειδή ηττήθηκε. Θα επιβληθούν όμως μειωμένα κατ' άρθρο 22 του ν. 3693/1957 (άρθρο 304 Π.Δ. 410/1995).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ την αγωγή.

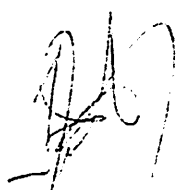
ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ το εναγόμενο ν.π.ι.δ. να καταβάλει στην ενάγουσα το ποσό των εκατόν πενήντα πέντε χιλιάδων επτακοσίων δεκαεννιά ευρώ και πενήντα επτά λεπτών (155.719,57), νομιμοτόκως με το επιτόκιο αναφοράς του Β' εξαμήνου του 2008 της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, προσαυξημένο κατά επτά εκατοστιαίες μονάδες από 28-8-2008 έως την εξόφληση του ποσού. **ΚΑΙ**

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ το εναγόμενο σε μέρος των δικαστικών εξόδων της ενάγουσας, το οποίο ορίζει σε τριακόσια (300) ευρώ .

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε στη Λάρισα, στις 21 Μαΐου 2010 και δημοσιεύτηκε, στις 16 Ιουνίου 2010.-

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

97-7-2010
Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

